

[Arnth Jensen.]

både den højtærede indenrigsminister og det ærede medlem hr. Hauberg inde på —, at det var ingen sag med amtsskatterne nu, for landbrugets indtægtsforhold var jo blevet meget, meget bedre. For det første er hertil at sige, at dette berører ikke det principielle i spørgsmålet; de herrer må være klar over, at når der er spørgsmål om retfærdighed eller uretfærdighed, er indtjeningen ikke noget princip. Jeg tror også, de ærede medlemmer skulle undersøge, hvordan andres indtægtsforhold stiller sig i samme tid. Hvordan stiller det sig, efter de herrers mening, med dem, som har været og stadig er fri for byrderne? Er det da landbruget alene, der har så gode forhold, at man stadigvæk mener at kunne lægge byrder over på det? De tal, jeg har, når ganske vist ikke længere frem end til 1946—47, men jeg tror ikke, forholdene har ændret sig meget siden da, og hvis man går alle indkomster i landkommunerne igennem, vil man se, at det rene landbrug havde 953 mill. kr. i indkomst, landarbejdere og medhjælpere havde 654 mill. kr., men alle de andre, hvoraf den største part er fri for amtsbeskatning, havde en indkomst på 1742 mill. kr., mere altså end både landbruget og dets medhjælpere tilsammen. Jeg tror, at man skulle tage alle forhold i betragtning, når man herfra taler om en betydelig fremgang i landbrugets indtægter o. s. v.

Men som sagt, det har intet med det principielle i lovforslaget at gøre. Lovforslaget, som det er fremsat fra vor side, er ment som en retfærdighedshandling. Spørgsmålet til den højtærede indenrigsminister og til partierne i dag er dette, om de vil være med til at øve denne retfærdighedshandling eller ej, og det nytter ikke, at den højtærede minister igen kommer og taler om, at vi skal afvente afslutningen af skattekommissionens arbejde. Jeg spurgte før den højtærede indenrigsminister, hvorledes man har kunnet behandle andre skatteforslag i dette høje ting, medens skattekommissionen har siddet, og hvorfor man ikke kan lave en midlertidig lovgivning på dette område, når man kan det på alle andre. Det har den højtærede minister ikke givet noget svar på. Han har kun sagt, at der her er tale om en overflytning af skatter, en overflytning, som, efter hans mening ville ramme de mindre jordbrugere. Efter min formening, højtærede minister, vil de mindre jordbrugere få en betydelig lettelse, hvis vort lovforslag bliver gennemført. Hvis den højtærede minister vil se på forholdet mellem amtsbeskatningen og den personlige

kommuneskat, som jo er det, det kommer an på her, vil den højtærede minister sikkert se, at så godt som alle — på nær meget isolerede tilfælde — vil få en 10—20 pct.s nedsættelse, om ikke mere, i deres amtsbeskatning, og det er i virkeligheden mere, end de kommer til at betale i kommunal skat. Det kan den højtærede indenrigsminister overtale sig om ved at kaste et lille blik på skattelisterne.

Jeg beder som sagt den højtærede indenrigsminister svare mig på, hvorfor vi har kunnet behandle alle andre skatteforslag, men ikke dette, medens skattekommissionen arbejder.

Hauberg: Den store ivrighed, som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, og også det ærede medlem hr. Thisted Knudsen lægger for dagen, forbavser mig, da de jo ikke var i besiddelse af denne ivrighed, da deres parti selv havde magten. Hvis man vil undersøge problemet, tror jeg, man vil se, at forholdene dengang og nu ikke er væsentlig forskellige. Meget kunne nok tyde på, at den højtærede indenrigsminister har ret i sine bemærkninger om, at hvis man gik ud i landet og spurgte de herrers partifæller, der som sognerådsformænd, sognerådsmedlemmer og amtsrådsmedlemmer har haft lejlighed til at udnytte retten til at komme bort fra disse ejendomsskatter, ville man se, at de langt fra har gjort det i den udstrækning, de kunne. Og det er vel til syvende og sidst baggrunden. Men det reelle i hele situationen ligger jo i den bemærkning, som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, fremsatte om, at lovforslaget her ikke er nogen virkelig løsning. Det er rigtigt; det er ikke nogen virkelig løsning. Og hvorfor ikke? Fordi der overhovedet ikke gives oplysninger til underbygning af, hvorledes loven, hvis forslaget vedtages, ville virke.

Det ærede medlem påstår ganske roligt, at husmændene vil få en stor skattelettelse. Jeg føler mig ikke overbevist derom, og det ærede medlem bør ikke udslynge en sådan påstand, hvis den ikke er virkelig underbygget af et sagligt arbejde og hviler på et sagligt grundlag.

Jeg vil også gerne henvende en bemærkning til det ærede medlem hr. Victor Larsen, der sagde: som det er nu, er det meget uretfærdigt, og jeg er derfor tilhænger af forslaget. Og så sagde det ærede medlem om tilskuddene: når jeg nu nævner det, vil man straks komme frem med, at der er betalt en hel del tilskud. Og det er der;